

(Kort bemærkning).

**Flemming Damgaard Larsen (V):**

Det er da fuldstændig rigtigt, at selve nedbrydningen gør, at problemet bliver mindre og mindre over tid. Men det forhold, at vi i dag står med et anlæg, som er opbygget i vores generation, nemlig fra midten af 1950'erne, gør, at vi også har en forpligtelse til at rydde op efter os, nu hvor anlægget ikke længere er i brug. Det er det, jeg mener med, at vi i vores generation må rydde op i det, vi har skabt, og sørge for at få lavet en sikker deponering af hensyn til fremtiden.

Med hensyn til eventuelt at flytte affaldet til et andet sted er det også fuldstændig rigtigt, at der er problemstillinger og omkostninger forbundet med det. Men det er bl.a. det, den anden del af beslutningsgrundlaget skal tage stilling til: hvordan kan det klares på den mest hensigtsmæssige måde, og hvordan kan vi skabe et økonomisk grundlag, der gør, at det kan gøres så billigt som overhovedet muligt?

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Hr. Torben Hansen som ordfører.

**Torben Hansen (S):**

Dette projekt har jo en helt anden tidshorizont end de ting, vi oftest beskæftiger os med herinde. Reaktorerne på Risø blev ikke bygget på én dag, og det samme kan man bestemt også sige kommer til at gælde for afviklingen. Tidsfaktoren i afviklingen, omkostningerne, det miljømæssige aspekt og opbevaringen af det radioaktive affald viser også, at det var en rigtig beslutning, der blev truffet i 1985, om, at a-kraft ikke længere var en del af dansk energipolitik.

Kl. 10.40

Forarbejdet til dette beslutningsforslag har stået på i nogle år, og Socialdemokratiet er meget tilfreds med, at der lægges op til en hurtig afvikling af anlægget på Risø. Såvel de økonomiske som de kompetencemæssige og de miljømæssige argumenter taler for sådan en løsning, og det ville også være dybt, dybt uetisk at efterlade denne byrde til vore efterkommere. Men helt afgørende for os er det også, at afviklingen sker på en sikkerhedsmæssig, arbejdsmiljømæssig og miljømæssig optimal måde.

Der er overhovedet ikke nogen perspektiver i at trække afviklingen længere ud end højest nødvendigt eller etablere en betonskal omkring anlægget, som også er et af de scenarier, der er undersøgt, vejet og fundet alt, alt, alt for let. En

hurtig afvikling vil tage op til 20 år, før arealerne kan bruges ubegrænset. Det er det mest perspektivrige, det er også det mest rigtige, og det skal ske i regi af Dansk Dekommissionering, som blev etableret for godt og vel 2 år siden.

Socialdemokratiet har altid bakket op om, at hver generation skal rydde op efter sig selv, og om det princip, at hvert enkelt land så vidt muligt selv behandler og opbevarer eget affald. Vi kan derfor også tilslutte os den anden del af beslutningsforslaget, hvorefter der på netop de præmisser skal udarbejdes et beslutningsgrundlag for et dansk slutdepot for lav- og mellemradioaktivt affald. Det er bestemt ikke nogen ukompliceret affære, hverken økonomisk, tidsmæssigt, miljømæssigt eller sikkerhedsmæssigt, at etablere et sådant slutdepot, men en helt afgørende forudsætning for Socialdemokratiet er, at det ved udarbejdelsen af beslutningsgrundlaget for depotet gøres helt klart, at et kommende valg af plads til depotet sker i et meget tæt samarbejde med de relevante amtslige og kommunale myndigheder og de berørte borgere.

Det er også meget vigtigt for Socialdemokratiet, at det kommende depot etableres på en sådan måde, at det giver færrest mulige gener for vore efterkommere. Det nytter ikke noget med en discountløsning, der måske kan give store problemer om 50 eller 100 år. Det kunne vi simpelt hen ikke være bekendt, men jeg tror heller ikke, det er et af de punkter, der bliver de helt store stridsemner under behandlingen af forslaget.

Jeg skal derfor på vegne af Socialdemokratiet give tilslutning til beslutningsforslaget, som vi betragter som et første skridt i den meget lange og meget dyre, men også meget vigtige proces med afviklingen af de nukleare anlæg på Risø.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Hr. Jesper Langballe som ordfører.

**Jesper Langballe (DF):**

Når man læser regeringens beslutningsforslag om afvikling af det radioaktiverede anlæg på Risø, kan man næsten få det indtryk, at når nu beslutningsforslaget er sat i værk, som det er foreslået af den foretrukne entreprenør, COWI-konsortiet – ja, så er problemet med det radioaktive bygningsmateriale løst, og så er det væk. Men sådan forholder det sig jo ikke. Skidt er der stadig, det er bare flyttet et andet sted hen, og som min partifælle, hr. Per Dalgaard, spurgte lige før: Hvad koster det?